

Dosarul nr. 2ra-1192/22
2-21013704-01-2ra-26082022

Prima instanță - (Judecătoria Criuleni, sediul central) jud. S. Caraman
Instanța de apel - (Curtea de Apel Chișinău) jud. M. Guzun, V. Buhanaci, V. Sîrbu

ÎNCHEIERE

19 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Dumitru Mardari
Galina Stratulat
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de avocatul Vasile Pruteanu în numele și interesele lui Grigore Muntean,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de către Grigore Muntean împotriva lui Dumitru Șalaru cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a t ă:

La 29 ianuarie 2021, reprezentantul reclamantului Grigore Muntean, avocatul Vasile Pruteanu, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Dumitru Șalaru, solicitând încasarea datoriei în mărime de 490 euro, a dobânzii de întârziere în mărime de 147,60 euro și compensarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reprezentantul reclamantului a indicat că la 4 noiembrie 2017 i-a împrumutat pârâtului pentru necesități personale suma de 490 de euro, ultimul obligându-se să restituie datoria în termen de 5 luni de la data împrumutului, adică până la data de 4 aprilie 2018.

Faptul primirii mijloacelor bănești, la data de 4 noiembrie 2017, a fost consemnat în recipisa de împrumut bănesc, scrisă personal și semnată de pârât.

Astfel, a invocat că pârâtul nu și-a onorat obligația de restituire a datoriei, iar comportamentul acestuia, care evită întâlnirile cu reclamantul, denotă lipsa intenției de a restitui benevol datoria.

Prin hotărârea din 22 noiembrie 2021 a Judecătoria Criuleni, sediul central, s-a respins ca fiind neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de către Grigore Muntean împotriva lui Dumitru Șalaru cu privire la încasarea datoriei, a dobânzii de întârziere și compensarea cheltuielilor de judecată.

La 23 noiembrie 2021, reprezentantul apelantului Muntean Grigore, avocatul Pruteanu Vasile, a declarat apel împotriva hotărârii, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri noi de admitere a cererii de chemare în judecată.

Prin decizia din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de avocatul Pruteanu Vasile în interesele lui Grigore Muntean și s-a menținut hotărârea din 22 noiembrie 2021 a Judecătorei Criuleni, sediul central.

În motivarea deciziei emise, Colegiul instanței de apel a conchis asupra netemeinicii pretențiilor invocate de Muntean Grigore, or, semnarea recipisei de către Șalaru Dumitru a avut loc contrar voinței acestuia și este lovită de nulitate în sensul art. 221 din Codul civil.

În acest context, Colegiul instanței de apel a menționat că actele cauzei și declarațiile pârâtului demonstrează îndubitabil că recipisa din 4 noiembrie 2017 nu justifică realitatea unei asemenea convenții, contractul de împrumut fiind încheiat fără intenția de a produce efecte juridice.

Totodată, instanța de apel a reținut că, reclamantul Muntean Grigore nu a combătut argumentul pârâtului Șalaru Dumitru, precum că el careva sume de bani nu a primit dar a fost impus să scrie recipisa.

Astfel, constatând că transmiterea efectivă a banilor nu s-a demonstrat în concluzie, instanța de apel a apreciat ca fiind temeinică concluzia primei instanțe referitor la faptul că, recipisa întocmită de Șalaru Dumitru nu poate fi calificată ca fiind o confirmare a încheierii unui contract de împrumut, după cum pretinde apelantul, nefiind reținută incidența dispozițiilor art. 867 din Codul civil, ce se referă la încheierea contractului de împrumut între părți.

La 1 august 2021, avocatul Vasile Pruteanu, în numele și interesele lui Grigore Muntean a declarat recurs împotriva deciziei din 22 iunie 2022 a Curții de Apel Chișinău, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei decizii noi, prin care cererea de chemare în judecată să fie admisă integral.

În motivarea recursului a invocat că atât prima instanța, cit și instanța de apel, au emis hotărâri pripite și neîntemeiate, de acestea nefiind respectat principiul general consacrat de Codul de procedură civilă, care impune ca instanțele de judecată să arate motivele de fapt și de drept care au format convingerea lor, să enunțe cele constatate și dovezile care le-au determinat, or, hotărârile sunt nemotivate, deoarece instanțele au dedus soluțiile pronunțate prin simpla expunere a argumentelor unei părți fără a da o motivare proprie.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Materialele cauzei atestă că copia deciziei integrale a instanței de apel a fost expediată părților la 22 iulie 2022, prin intermediul poștei terestre (f.d.119), însă dovada legală de recepționare acesteia de către recurent sau reprezentant lipsește.

Din acest motiv, Colegiul consideră recursul depus la 1 august 2022, declarat în termen.

În conformitate cu art. din 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Copia cererii de recurs a fost expediată intimatului la 29 august 2022. Însă până la data examinării admisibilității recursului declarat, referință nu a fost depusă.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține următoarele.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Astfel, instanța de recurs reține că examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului presupune verificarea conformității temeiurilor invocate în cererea de recurs cu temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă.

La caz, Colegiul constată că argumentele invocate în cererea de recurs nu se încadrează în limitele stabilite de norma indicată, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, motivele recursului sunt similare celor invocate în cadrul judecării cauzei, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat.

Dezacordul recurentului cu decizia instanței de apel, nu constituie temei de casare a deciziei recurate, or, recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanța de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural, și anume, dacă se invocă că instanța judecătorească a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Din recursul declarat nu rezultă că instanța a apreciat arbitrar probele.

În acest sens CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că, dreptul de acces la instanța de judecată nu este absolut. Există limitări implicit admise [cauza Golder împotriva Regatului Unit, pct. 38; Stanev împotriva Bulgariei (MC), pct. 230]. Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (Luordo împotriva Italiei, pct. 85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (Levages Prestations Services împotriva Franței, pct. 45).

Curtea a mai reiterat că, modul de aplicare a articolului 6 CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de caracteristicile speciale ale procedurilor respective; trebuie ținut cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem. (a se vedea Botten împotriva Norvegiei, hotărâre din 19 februarie 1996, Reports 1996-I, p. 141, § 39).

La fel, conform jurisprudenței Curții, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (Helmens împotriva Suediei 9 octombrie 1991, § 31, Seria A, nr. 212-A).

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului.

Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Având în vedere cele expuse, Colegiul consideră că recursul declarat de avocatul Vasile Pruteanu în numele și interesele lui Grigore Muntean, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă și, drept urmare, este inadmisibil.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se declară inadmisibil recursul înaintat de avocatul Vasile Pruteanu în numele și interesele lui Grigore Muntean.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

judecătorii

Galina Stratulat

Victor Burduh